

[Knud Jespersen.]

gamle ord, at tilsyneladende er man ikke holdt op i det konservative folkeparti med at elske den, man bliver tugtet af. Ligeegyldigt hvad der sker, så er man tilsyneladende parat til at være halehæng og parat til at garantere også den nuværende regerings eksistens og fortsatte regeringsførelse.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at når man fra hr. Schlüters side siger, at det er vanskeligt at danne regeringer, og at det er meget lettere at få dem til at gå, så kan det da ikke være møntet på denne regering, for den er blevet opfordret til at gå i ét væk, og alligevel er den blevet siddende og vil også sidde selv efter i dag, hvis den har nogle muligheder derfor. Følgelig kan vi ikke støtte hr. Schlüters ændringsforslag, men må afvise det som det, det er, nemlig en afværgedagsorden.

Hr. Glistrup har ændret stilling, og det har man lov til. Det gælder både i spørgsmålet om hårde hvidevarer, i holdningen til dagsordener og for den sags skyld også i kærlighedserklæringer til nationen. Nu kunne vi have været så grimme, at vi havde stillet et dagsordensforslag om at afskaffe disse afgifter på hvidevarerne; så ved jeg ikke, om hr. Glistrup ville have sagt, at af kærlighed til regeringen og nationen ville han stemme imod sin egen opfattelse. Det har vi dog ikke tænkt os at tage frem på dette tidspunkt. Vi tror nemlig, at det lykkes for et flertal i folketinget at stoppe den nuværende cirkel. Vi tror, det lykkes at få vedtaget den af hr. Kjeld Olesen foreslåede dagsorden.

Det skal siges med det samme, at den er ikke skrevet af os, så ville den have været ganske anderledes, med et indhold, hvori vi ville have udtrykt meget om, hvilken arbejderpolitik der skulle føres, men til gengæld har den en konklusion, der politisk modsvarer, hvad arbejderne har forlangt, hvad der er forlangt med stigende styrke under valget, nemlig at regeringen Hartling må gå. Det er ud fra dette, vi tager politisk stilling til denne dagsorden. Det er også på baggrund af en række initiativer, som er gået i samme retning: at komme af med den nuværende regering, at denne dagsorden nok skal vurderes i to tempi. Den tager stilling til den regering, vi har, og den stiller et ikke særlig konkret mål op for, hvilken regering

vi skal have. Det at komme af med den nuværende regering må også betyde, at man rundt omkring i Danmark, ikke bare i dette hus, men i befolkningen, på arbejdspladser og læreanstalter, kommer til at diskutere, hvad det er, der skal ske i Danmark for at få en økonomisk politik igennem, der garanterer beskæftigelsen.

Vores stilling til den regering, vi har, og vores stilling til den regering, der skal komme, vil være bestemt ud fra vores eget politiske grundlag ud fra de debatter, der er i arbejderbevægelsen, og ud fra resultatet af de frie forhandlinger, der måtte blive ført.

Vi er af den opfattelse, at man i den nuværende situation skal indstille sig på, at der kan føres økonomisk politik på en ny måde i Danmark, så man forhindrer kapitalismens krises regning i at ramme flere tusinder uskyldige, og netop på den baggrund kan dagsordenen være tjenlig. Vi tror ikke, der ligger nogle garantier for, hvad der skal ske i fremtiden med en sådan vedtagelse, men disse garantier kan vokse i selve det levende liv, og derigennem vil folkestyret vinde både i styrke og autoritet; det vil da også være lettere at føre en ny politik igennem.

Sammensætningen af den regering — og jeg vil gøre opmærksom på, at vi ikke er indstillet på en regering socialdemokrativenstre — sammensætningen af den regering, der må komme, vil vi tage stilling til, når den kommer. Indholdet af dens politik vil vi bedømme på grundlag af, hvad man forelægger, og vores egen holdning i folketinget vil nu som før være bestemt af, at vi vil føre arbejderbevægelsens krav frem, sådan som de fremtræder set ud fra vores principper, set ud fra vores valggrundlag, set ud fra det grundlag, hvorpå kommunisterne opnåede et stærkere valg den 9. januar.

Som sagt kan vi anbefale denne dagsorden til vedtagelse, og det ville være en lykke, om vi ikke fik en række gentagne afbrydelser — det kan nok ikke undgås — men kunne komme til afstemningen. Det ville være en lykke, hvis man fik gjort klart, at nu vil folketinget til at arbejde for beskæftigelsen og de andre ting, og den første forudsætning er, at den nuværende regering træder tilbage.